

dans ce but au Sulfate de Sodium. On filtre et le nouveau filtrat, après neutralisation par l'acide Acétique, est prêt pour la Sacharimetrie.

Si l'on doit intervertir, il vaut mieux le faire après la defecation en employant la méthode de Saillard à l'acide chlorhydrique concentré.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΕΙΣΜΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΥΠΟ Ν. Α. ΚΡΗΤΙΚΟΥ

(ὕποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Αἰγινήτου)

Ἐκ πληροφοριῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Μεσαίωνος καὶ τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, ἔχουσιν ἐξαχθῇ τὰ κάτωθι συμπεράσματα περὶ τῆς σεισμικῆς καταστάσεως τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Κρήτης¹:

α') ὅτι τὸ Ἀρχιπέλαγος ἐξάπαντος σπανίζει σεισμῶν· β') ὅτι, προκειμένου περὶ τῶν ἐν αὐτῇ νήσων τοῦ βορρᾶ ἢ ἐκείνων τοῦ νότου, αἱ πτυχώσεις των ἔχουσιν ὀριστικῶς σθεσθῇ· γ') ὅτι ἡ βαθεῖα ἀνάδευσις τοῦ Αἰγαίου ἔσχεν ὡς μόνον ἀντίκτυπον τὰς ἡφαιστειώδεις ἐκχύσεις τὰς διεσκορπισμένας ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας πρὸς τὴν Πελοπόννησον διὰ Νισύρου· δ') ὅτι αἱ μεσημβριναὶ Κυκλάδες, εἴτε αἱ ἐπὶ τῆς ἄνω γραμμῆς μικροτέρας ἀντιστάσεως, εἴτε αἱ εἰς τὰ γειτονικὰ αὐτῆς μέρη, δὲν εἶναι περισσότερον ἀσταθεῖς τῶν ἄλλων, πλὴν τῆς Μήλου, ἣτις ἔσχε τῷ 1862 σειρὰν ἀσθενῶν δονήσεων, — ἀπόδειξις ὀλικῆς ἐκλείψεως αἰγαϊκῶν κινήσεων· ε') ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν νήσον Κρήτην, δύναται νὰ θεωρῇται ὡς ἀσταθῆς τοῦλάχιστον ἢ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἡρακλείου ἀρκτική πλευρά της, διὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς ὅμως καὶ ὀλόκληρον τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν αὐτῆς οὐδέν, οὕτως εἰπεῖν, γνωστὸν καὶ ὅτι ἡ ἀστάθεια τῶν Χανίων, τῆς Ρεθύμνης καὶ τοῦ Ἡρακλείου ἀπομένει λίαν σκοτεινὴ.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀπὸ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν (1890) ὑπὸ τοῦ ἤδη Διευθυντοῦ αὐτοῦ, καθηγητοῦ κ. Δ. Αἰγινήτου, γενομένων συστηματικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν περὶ αὐτὴν περιοχῶν, ἰδίᾳ τῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν Ἀθήναις εὐπαθῶν σειсмоγράφων καὶ ἐντεῦθεν, ἀποκαλύπτει λίαν εὐκρινῶς τὴν ἀληθῆ σεισμικὴν κατάστασιν τόσον τῶν Κυκλάδων ὅσον καὶ τῆς Κρήτης.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἡ σεισμικὴ ἐνέργεια, ἂν καί, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀσθενὴς καὶ κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἐκδηλοῦται ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ ἐν γένει τῇ ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου, ἐπαρουσίασε τὰ

¹ MONTESSUS DE BALLORE.—Geographie Sismologique 1906, p. 277-280.

τελευταία ἔτη κατ' ἐπανάληψιν ἐξαιρετικῶς ἔντονον δράσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ ἰδίᾳ τὰς Κυκλάδας, τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν ἀνατολικὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα καὶ περὶ τὴν Κρήτην.

Ἡ περίοδος τῆς ἐντόνου ταύτης δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὰς ἄνω περιοχὰς ἤρχισεν ἀπὸ τῶν μέσων Ἰανουαρίου τοῦ 1918 εἰς τὴν μεσημβρινὴν Μ. Ἀσίαν καὶ εἰς τὰς Κυκλάδας, ἔληξε δὲ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1925, πλὴν τῆς Μ. Ἀσίας, εἰς ἣν αὕτη ἐξηκολούθησε λίαν ἔντονος καὶ κατὰ τὸ 1926.

Εἰς τὸν κάτωθι πίνακα ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ τῶν γενομένων σεισμῶν κατὰ τὴν περίοδον 1918—1925 εἰς τὰς ἐν λόγω περιοχὰς.

Περιοχὰι		Ἔτη								Σύνολον
		1918	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1925	
1	Κυκλάδες.....	137	53	6	6	—	1	—	5	208
2	Κρητικὸν Πέλαγος.....	2	—	4	1	5	5	—	—	17
3	Περιοχὴ πρὸς Ν. Κρήτης.....	—	2	2	1	3	1	—	—	9
4	Νῆσος Κρήτη.....	1	5	2	8	12	6	2	—	36
5	Περιοχὴ Κυθέρων.....	3	3	—	2	1	3	—	—	12
6	Μικρὰ Ἀσία.....	2	1	7	1	—	—	1	15	27
7	Νότιοι Σποράδες.....	5	3	—	3	—	—	—	—	11
8	Περιοχὴ νήσων Χίου καὶ Λέσβου.....	1	—	4	5	3	6	1	—	20
9	Νῆσοι Β. Αἰγαίου.....	2	—	—	—	8	—	—	—	10
10	Σαρωνικὸς κόλπος.....	—	1	2	—	50	1	2	2	58
11	Περιοχὴ Ν. Εὐβοϊκοῦ κόλπου.....	9	25	—	2	5	4	1	—	46
12	Περιοχὴ Β. Εὐβοίας καὶ στενοῦ τοῦ Τρίκερι.....	11	9	6	9	13	2	—	—	50
13	Β. Σποράδες.....	7	2	12	—	3	4	3	2	33
14	Κόλπος Θεσσαλονίκης.....	—	—	—	—	—	6	—	—	6
15	Χαλκιδικὴ Χερσονήσος.....	—	1	1	—	3	—	—	—	5
Ἔτησιον Σύνολον		180	105	46	38	106	39	10	24	548

Μεταξὺ τῶν σεισμῶν τούτων περιλαμβάνονται πλεῖστοι, οἱ ὅποιοι ἀνεγράφησαν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων σειсмоγράφων, ἀρκετῶν δέ, οἵτινες ὑπῆρξαν καὶ καταστρεπτικοί, τὰ κύματα ἔφθασαν εἰς μεγίστας ἀποστάσεις ἀπὸ τοῦ ἐπικέντρου.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν σεισμῶν τούτων προκύπτουσι τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

Ι.—Τὸ Ἀρχιπέλαγος δὲν σπανίζει σεισμῶν καὶ ἡ βαθεῖα ἀνάδευσίς του, κατὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Αἰγῆδος, δὲν ἔσχε μόνον ἀντίκτυπον τὰς ἐν αὐτῇ ἡφαιστειώδεις ἐκχύσεις, ἀλλὰ, τοῦναντίον, τοῦτο οὐδόλως ὑπολείπεται εἰς ἀσάθειαν τῶν ἄλλων σεισμικῶν περιοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ αἱ κατακόρυφοι μετακινήσεις τῶν ἐν αὐτῇ νήσων ἀπέχουσι πολὺ ἀκόμῃ ἀπὸ τοῦ νὰ σθεσθῶσιν ὀριστικῶς.

Τοῦτο συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὰς νεωτέρας γεωλογικὰς γνώσεις περὶ τοῦ Αἰγαίου, καθ' ὅς ὁ διαμελισμὸς τῆς Αἰγῆδος, τῆς ὁποίας ὑπολείμματα εἶναι σήμερον αἱ Κυκλάδες, εἶναι γεγονὸς τῶν τελευταίων γεωλογικῶν χρόνων καί, ἐπομένως, αἱ δυνά-

μεις, αἵτινες παρήγαγον τοιοῦτους γεωλογικοὺς μετασχηματισμούς, δεόν νά μὴ ἔχωσιν ἀκόμη παύση ὑφιστάμεναι.

Τοῦναντίον, ἡ ὀλικὴ ἔκλειψις αἰγαιϊκῶν κινήσεων θὰ ἀντετίθεντο καὶ πρὸς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἀρχὰς τῆς θεωρίας τῆς ἐλαστικότητος, ἀφοῦ ἐν τῷ Αἰγαίῳ παρατηροῦνται ἀρκούντως ἰσχυρὰ ταφροειδῆ βυθίσματα, θάλασσαί μεγάλου βάθους καὶ ἀπότομοι μεταβολαὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους· κατὰ συνέπειαν, θὰ πρέπη εἰς διάφορα σημεῖα αὐτοῦ τὰ στρώματα ἐν τῷ γῆνῳ φλοιῷ, εἰς βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέγα, νὰ ἔχουν τὴν μεγαλειτέραν ἐλαστικὴν τάσιν καί, ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, συνεπεῖα τῆς βαθμιαίας φύξεως καὶ πτυχώσεως τῆς γῆ-νης σφαίρας, ἡ ἰσορροπία αὐτῶν νὰ καθίσταται τόσον ἀσταθής, ὥστε νὰ ἀρκῇ καὶ ἡ μᾶλλον ἀσήμαντος ἐξωτερικὴ ὥσις νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὑπέρβασιν τῶν ὀρίων τῆς ἐλαστικότητος, τὴν ἀπότομον διατάραξιν (dislocation) τῶν στρωμάτων τούτων καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐκδήλωσιν ἐλαστικῶν κινήσεων, ἥτοι τὴν παραγωγὴν ἐκεῖ τεκτονικῶν σεισμῶν.

II.—Ἡ σύγχρονος σχεδὸν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1918 ἔναρξις τῆς δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὰς Κυκλάδας καὶ ὁ κατόπιν τρόπος τῆς διαδοχῆς τῶν σεισμῶν εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς, εἰς ἃς ἐξεδηλώθη ἡ σεισμικὴ ἐνέργεια, δεικνύουσι σαφῶς τὴν ὑφισταμένην *συνπάθειαν* μεταξὺ τῶν σεισμικῶν κέντρων τῶν περιοχῶν τούτων καὶ ὅτι τὰς Κυκλάδας, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐταὶ ὑπέστησαν κατὰ τοὺς τελευταίους γεωλογικοὺς αἰῶνας τὴν ἰδίαν τεκτονικὴν ἐξέλιξιν ἀφ' ἑνὸς μὲ τὴν ἀνατολικὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν δυτικὴν Μ. Ἀσίαν, ὀφείλομεν νὰ τὰς θεωρῶμεν ὡς εὐρισκομένας εἰς σεισμικὴν σχέσιν τόσον πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν ὅσον καὶ πρὸς τὴν Α. Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην.

III.—Ἡ προηγηθεῖσα τῆς τελευταίας ἐκρήξεως τοῦ ἡφαιστείου τῆς Σαντορίνης μακρὰ αὕτη περίοδος ἐντόνου ἐκδηλώσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Α. Ἑλλάδα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ περὶ τὴν Κρήτην, ἡ 4 ἡμέρας μετὰ τοὺς σεισμοὺς τῆς 5 καὶ 7 Αὐγούστου 1925 τῆς Μ. Ἀσίας¹ ἔναρξις τῆς δράσεως τῆς ἡφαιστείας ἐνεργείας ἐν τῇ γραμμῇ μικροτέρας ἀντιστάσεως, ἀντὶ νέων σεισμῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ, καὶ ἡ παῦσις τῶν σεισμῶν εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιοχάς, πλὴν τῆς Μ. Ἀσίας, ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δράσεως τοῦ ἡφαιστείου τῆς Σαντορίνης, μαρτυροῦσι τὴν ἀναμφισβήτητον σχέσιν τῶν σεισμῶν τούτων πρὸς τὴν ἡφαιστείαν ζώνην τῶν Κυκλάδων· δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ ζητήσωμεν τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν τούτων ἐν τῇ ἡφαιστείᾳ ἐνεργείᾳ, ἀφοῦ τόσον οἱ σεισμοὶ ὅσον καὶ αἱ ἡφαιστειοὶ ἐκρήξεις εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τρίτης δυνάμεως, τῆς ὀρογενετικῆς.

¹ V. Comptes rendus des séances de l'Académie des Sciences, t. 181, p. 923.

Τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δράσεως τοῦ ἡφαιστείου τῆς Σαντορίνης, ἂν καὶ συνέβησαν κατ' ἐπανάληψιν λίαν σφοδροὶ σεισμοὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ εἰς τὰς νοτίους Σποράδας, οὐδείς σεισμός συνέβη ἐν τῇ Αἰγαίῳ (Κυκλάδας) καὶ περὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν ἀνατολικὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα δεικνύει ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὰ στρώματα εἰς τὰς περιοχὰς ταύτας ἀνέλαβον πλεόν νέαν θέσιν ἰσορροπίας.

Ἀνάλογος δρᾶσις τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας φαίνεται ὅτι προηγήθη καὶ τῆς ἐκρήξεως τοῦ 1866, ὡς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν σεισμῶν τῆς Μήλου κατὰ τὸ 1862¹· ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκρήξεως τῆς νήσου Κουλούμπου, τῇ 1650, προηγήθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1649 ἐξαιρετικῶς σφοδροὶ σεισμοὶ εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ ἰδίᾳ τὴν Σαντορίνην².

IV. — Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν νήσον Κρήτην, ἐν τῇ Κρητικῇ πελάγει καὶ τῇ πρὸς νότον ταύτης περιοχῇ τῆς Μεσογείου, ὑπάρχουσι τοσαῦτα σεισμικὰ κέντρα, ὥστε πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς ἀσταθῆ τόσον τὴν ἀρκτικὴν ὅσον καὶ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν αὐτῆς.

Τὰ ἐν τῇ μεταξὺ Κρήτης καὶ Κυκλάδων κοιλότητι σεισμικὰ κέντρα, ἀφ' ὧν προήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1918-1925 τόσοι ἰσχυροὶ τεκτονικοὶ σεισμοί, ὧν οἱ τῆς 11 καὶ 13 Αὐγούστου 1922 ἦσαν ἐξαιρετικῆς σφοδρότητος, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀναγραφαὶ δεικνύουσι τὸ βάθος καὶ τὸ μέγεθος τῆς διαταράξεως, ἥτις τοὺς ἔχει προκαλέσει, ἐξηγουσιν ἐπαρκῶς τὴν ἀστάθειαν τῶν Χανίων, τῆς Ρεθύμνης, τοῦ Ἡρακλείου καὶ ἐν γένει τῆς βορείου Κρήτης.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς νήσου περιοχὴν, ἥτις παρελαύνεται ὑπὸ μεγάλων βαθῶν, προκύπτει ὅτι καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἐστία κραινασμοῦ, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ σχετίσωμεν πρὸς τὸ ὑποθαλάσσιον πρηνές καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων προήλθον σεισμοί, ὧν τινες μόνον ἐγένοντο μόλις αἰσθητοὶ εἰς τὴν ἀκτὴν, ἂν καὶ τὰ κύματά των ἔφθασαν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, καὶ οἱ ὅποιοι, ἄνευ τῶν σχετικῶν σεισμογραφικῶν δεδομένων, θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀσήμαντοι τοπικαὶ δονήσεις, λόγῳ τῆς θέσεως τῶν ἐστιῶν διαταράξεως, ἴσως δὲ νὰ παρήρχοντο καὶ ἀπαράτητοι.

Τέλος, οἱ σεισμοί, ὧν τὰ ἐπίκεντρα εὐρίσκονται ἐν τῇ μεγάλῃ τόξῳ τῶν Κυθίων, Κρήτης, Ρόδου, ἀποτελοῦσι μίαν ἀκόμῃ ἀπόδειξιν τῆς μὴ ἀποσθέσεως τῶν ὁρογενετικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ταύτῃ περιοχῇ.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν περίοδον τῆς ἐντόνου δράσεως τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Κρήτην, αὕτη ἐπαρούσασε σημαντικὴν ἐλάττωσιν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους καὶ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα·

¹ MONTESSUS de Ballore. Geographie Seismologique p. 279.

² ABBÉ PÈGUES. Histoires et phénomènes du volcan et des îles volcaniques de Santorin p. 148.

ὡσαύτως, παρατηρεῖται παντελὴς ἔλλειψις σεισμῶν εἰς τὰς Κυκλάδας κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν ἰσχυρῶν σεισμῶν ἐν τῷ Ἴονίῳ πελάγει. Τοῦτο ἴσως δεικνύει τὴν ἰσοστάθμισιν τῶν ἐκατέρωθεν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἐκδηλουμένων σεισμικῶν δυνάμεων.

OBSERVATIONS DE LA COMÈTE SCHAIN-COMAS SOLA¹ (1925 A)

Faites à l'Observatoire Nat. d'Athènes avec l'Equatorial Doridis (Gautier 0^m,40)

PAR M. ST. PLAKIDIS

(Note présentée par Mr D. Eginitis)

Date 1925	Temps civil de Greenwich	Δα	Δδ	Nombre de comparaisons	★
Mars	28 21. ^h 13. ^m 11. ^s .	— 1. ^m 8 ^s ,34	— 4'. 9'',59	10 : 10	1
	30 20. 21. 21.	+ 1. 5,70	— 3. 16,06	10 : 10	2
	31 19. 28. 35.	— 0. 36,88	+ 1. 14,50	12 : 12	3
Avril	3 19. 23. 8.	— 1. 22,60	+ 3 27,61	10 : 11	4
	11 19. 39. 16.	— 2. 2,42	— 7. 4,56	5 : 5	5
	14 19. 47. 16.	— 1. 1,25	— 1. 40,82	10 : 10	6
	15 19. 52. 55.	— 2. 35,71	+ 1. 56,22	10 : 10	7
	16 20. 54. 28.	+ 2. 18,72	— 9. 39,29	9 : 9	8
	27 19. 52. 24.	+ 1. 20,88	— 5. 40,36	11 : 10	9
	28 19. 39. 12.	+ 0. 4 67	— 3. 18,98	11 : 11	10
	28 19. 39. 12.	+ 0. 4 67	— 3. 18,98	11 : 11	10
Mai	11 20. 36. 26.	— 1. 2,39	— 1. 12,20	10 : 10	11
	15 20. 22. 21.	— 0. 57,72	+ 7. 12,06	10 : 6	12

Positions moyennes des étoiles de comparaison pour 1925, 0.

★	Gr.	Asc. droite moyenne	Réduction au jour	Déclinaison moyenne	Réduction au jour	Autorités
1	9,3	11. ^h 40. ^m 2. ^s 89	+ 1 ^s ,12	+ 2. ^o 12'. 36'',87	— 7'',81	B. D. + 2. ^o 2472
2	9,1	11. 34. 18,67	+ 1,11	+ 2. 21. 2,40	— 7,92	A. G. Alb. 4320
3	9,1	11. 34. 18,67	+ 1,11	+ 2. 21. 2,40	— 7,91	» » » »
4	9,3	11. 29. 48,30	+ 1,09	+ 2. 32. 38,22	— 7,97	B. D. + 2. ^o 2445
5	7,8	11. 16. 56,91	+ 1,02	+ 3. 16. 24,00	— 7,93	A. G. Alb. 4251
6	9,3	11. 11. 7,30	+ 0,98	+ 3. 22. 27,73	— 7,93	B. D. + 3. ^o 2476
7	9,3	11. 11. 7,30	+ 0,97	+ 3. 22. 27,73	— 7,90	» » »
8	7,8	11. 4. 35,54	+ 0,95	+ 3. 37. 43,20	— 7,93	A. G. Alb. 4205
9	8,1	10. 50. 1,10	+ 0,77	+ 4. 6. 5,80	— 7,60	» » » 4165
10	8,1	10. 50. 1,10	+ 0,76	+ 4. 6. 5,80	— 7,55	» » » »
11	8,6	10. 36. 32,89	+ 0,54	+ 4. 25. 24,25	— 6,98	» » » 4095
12	8,8	10. 32. 47,99	+ 0,47	+ 4. 20. 19,40	— 6,84	» » » 4082

¹ ΣΤ. ΠΛΑΚΙΔΟΥ. — Παρατηρήσεις περὶ τοῦ κομήτου Schain-Comas Solā γενόμεναι ἐν τῷ Ἑθνικῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου Δορίδου.